

ZONDERLINGE VILLA-CONSTRUCTIE.

De bijzondere aandacht der bevoegde autoriteiten werd een dezer dagen gevestigd op een villa in den Aerdenhout bij Haarlem, die hierbij is afgebeeld. In den toren moet een installatie voor draadloze telegrafie gevonden zijn. Een in verband met het onderzoek plaats gehad hebbende arrestatie werd niet gehandhaafd.

„Laat hem toch zijn gang gaan, Tregony,” zei Rufus, bij wien de hoop levendig werd, dat de oude baron een flinke bronchitis mocht opdoen, die hem de door zijn neef zoo hartelijk gewenschte eeuwige rust mocht bezorgen.

Hij merkte echter spijtig op dat zijn oom liep als een jonge man, terwijl hij zich in den storm naar de kust begaf, waar de reddingsboot gereed stond.

„'t Is een passagiersboot,” zei er een.

„God zij hen genadig!” riep een klagende vrouwstem. „Gaan jullie niet uit, Tom?”

De bemanning der reddingsboot aarzelde. Ze kende den hellepoel, die nu kookte aan den Hanger, want menige brave borst van Mount Royal had reeds zijn vermetelheid en menschevriendheid met den dood betaald.

Bovendien, het is moeilijk het weder, de koude en vooral den dood te trotseeren met vrouw en kinderen aan zijn hals hangende.

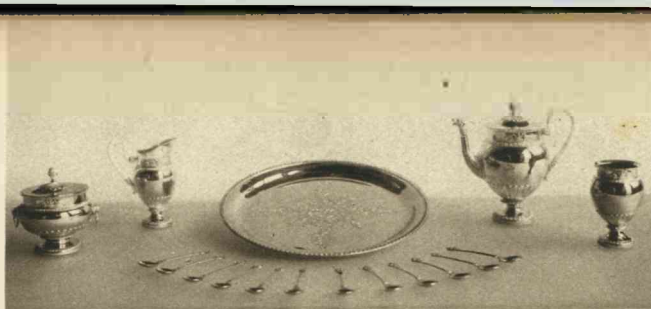
„Nou, jongens!” riep opeens John Tregony, terwijl hij kalm zijn oliejas over zijn livrei aantrok. „Wie gaat er met den ouden John mee? Vrijgezels het eerst en niet allen tegelijk!”

Een tiental mannen traden naar voren en besloten den dood te trotseeren, liever dan aan de kust te blijven en beschaamd te worden door den bottelier van het kasteel, zelfs al was hij een Tregony.

Sir Jasper wilde ook mee, doch eenige visscherslieden van zesvoet lang namen hem beleefd doch beslist bij den arm en brachten hem in het schuitenhuis.

„Nee, nee, Sir Jasper, dat mag niet, hoor! Laat de jongeren een kans hebben zich te onderscheiden,” zeiden ze en uit hun toon klonk hoogachting voor en trots met hun ouden braven landheer.

De reddingsboot werd in zee gereden en verdween in den dikken mist.

Gedreven gouden Theeservies in Empire-stijl, voor Semarang, uitgevoerd door de Koninklijke Utr. Fabr. van Zilverwerken van C. J. Begeer.

Een halfuur ging voorbij, terwijl de vrouwen weenden onder de lijzijde van het schuitenhuis.

Toen steeg er een luid gejuich op uit de dichte menigte aan het strand als de massieve boeg van de reddingsboot uit de duistere watervlakte opdook.

Een voor een werden vrouwen en kinderen uit de boot getild en door tal van hulpvaardige armen op het strand gebracht.

„Breng ze naar het kasteel!” riep de oude baron luide uit, terwijl hij zelf een bewusteloos knaapje in de armen nam en de anderen voorging.

Niet tegenstaande zijn hoogen leeftijd spoedde hij weldra iedereen vooruit en was het eerst in de hal.

Hij legde het nog steeds bewusteloze kind op een tafel en slaakte toen opeens een kreet.

„Mijn jongen, mijn jongen! Ben je eindelijk teruggekomen!”

Toen kwamen de oude bedienden nader en herkenden in het bleke gelaat van het knaapje hun jongen meester Harry, die dertig jaren geleden hen had geplaagd en door hen op de handen was gedragen.

Een oogenblik later kwam de kleine tot bewustzijn en ging overeind zitten.

Hij toonde niet de minste verrassing of vrees voor den ouden heer, die weende en hem de handen kuste.

Hij vertelde dat zijn naam was Jasper Denzil en dat zijn papa en mama op het schip waren. Ze waren bijna verdronken en hij was bang dat zijn fiets wel kapot zou wezen, nu het schip zoo hard op de rotsen was gestoten.

„Waar is je papa?” vroeg de oude baron met trillende stem, terwijl hij liefkoozend over de blonde lokken van den knaap streek.

„Hier is hij, met mama!” riep de knaap vroolijk uit, toen een heer en een dame met bleek en bewogen gelaat zich in de deuropening vertoonden. „Hier, pap!” riep de kleine jongen, „hier ben ik!”

„Ik wist dat je komen zoudt, Harry. Ik heb op je gewacht

Gouden Jardinière in Empire-stijl, waarvan 2 stuks voor Semarang, uitgevoerd door de Koninklijke Utr. Fabriek van Zilverwerken van C. J. Begeer.

vijftien jaar lang!” zei de oude man eenvoudig, terwijl hij zijn handen op zijn zoons breede schouders legde.

„En dit is je vrouw, mijn dochter?” voegde hij er aan toe, terwijl hij de jonge vrouw teeder omarmde.

* * *

Den volgenden morgen met den eersten trein vertrok Rufus Denzil voor dringende zaken naar Londen.

OORLOGS-VARIA.

Huwelijksbelasting.

In Engeland heeft iemand het voorstel gedaan dat de Regeering een huwelijksbelasting zal gaan heffen.

De bedoeling van den voorsteller van dit plan is, dat iedere man, die in het huwelijk treedt, 5 shilling voor elke £ 100.— van zijn jaarlijksch inkomen, aan den Staat zou geven. De opbrengst zou werkelijk meevallen en niemand schade doen, daar deze belasting de bruiloftskosten toch slechts heel weinig zou verhoogen.

„It is a long way to Tipperary,”

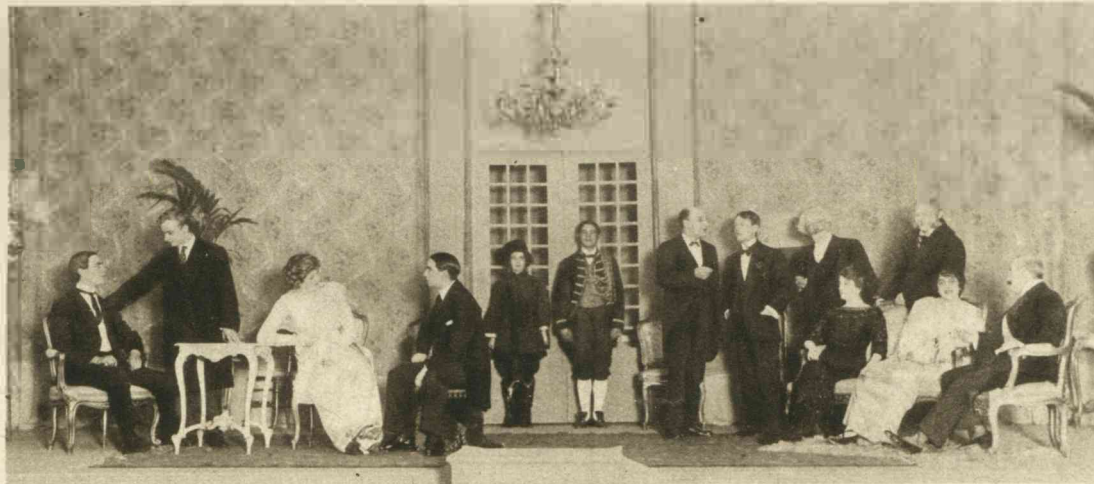
Een Engelse dame, Miss Mollie Aldington, publiceert in de D.M. een Fransche vertaling van het bekende lied, dat door de Engelsche soldaten overal wordt gezongen. Deze vertaling luidt als volgt:

Bien loin est Tipperary,
Le chemin en est long et dur,
Bien loin est Tipperary,
Où ma chérie séjourne!
Au revoir, Piccadilly,
Adieu, Leicester Square,
Bien loin est Tipperary,
Là est mon coeur.

4e ACTE.

De Siriex (Laroche) met Comtesse Olga Soukaneff (Marthe Devril).

DECOR 3e ACTE.

Van links naar rechts: Bernal (Borof Campé), Fédora (Mad. Dhayrmond), Ypanoff (Paul Borel), Dimitri (Mad. Riane), Baule (Stephan), Gretch (Immers), Desiré (Dugermain), Le docteur Loreck (Milo), Mme de Tournis (Mme Nery), Tchilleff (Meyers), Comtesse Soukaneff (Mad. Marthe Devril) en geheel rechts Laroche als de Siriex.

FÉDORA.

Theater Verkade. - Tournée Mme A. Dhayrmond de Paris.

U hadt de eer, nietwaar? Ik heb U voorgesteld in m'n vorig artikelje. Eene vrouw met 'n prachtstem, 'n knappe vrouw, 'n vrouw, waarvan je voelt, die weet 't. Die zal 't doen. Die kan 't. En dat is zoo uitgekomen. Ze heeft hare, toch in zekeren zin van alle zijden saamgezochten troep, tot een zeer behoorlijk en op sommige oogenblikken uitstekend geheel weten saam te brengen. — Die Franschen! Je weet niet, wat 't is. Dat speelt komedie, zooals wij verkouden zijn. Van het eerste oogenblik af, ben je er in. Van het eerste oogenblik af, smelt er iets, wat in Holland altijd tusschen publiek en spelers blijft bestaan, en ga je meelevens met de dingen, die zich daarginds afspelen, zonder gehinderd te worden, door het voetlicht, die afscheiding tusschen de zaal en het tooneel, waarom je vaak slechts heel moeilijk weg komt. Je ziet menschen, en geen rollen meer. Je krijgt, om 't duidelijk te zeggen, een gevoel of 't familie van je is. Of het stuk zich afspeelt waar je bij bent, in zekeren zin of je 't zelf bent. Min of meer heb je dat bij iedere voorstelling, maar zoo volledig, zoo entre nous alleen bij heele „affé”. — Het begon reeds in het eerste bedrijf, de moord, met het onderzoek, welk bedrijf ik zelden genietbaar vond, en dat mij hier werkelijk voor het eerst in z'n geheel spanning gaf en groote interesse opwekte.

Het is ook 'n bijzonder genoeg Madame Dhayrmond als de prinsesse Fédora niet alleen ten tooneele te zien, maar ook te erkennen als zoodanig. Ook was Paul Borel als Loris Ypanoff goed-in-de-figuur passend en had den goeden smaak z'n ongeluk niet aan te dikken. Dit vooral is het kenmerk van de geheele voorstelling, dat het toch al vrij dik-opgelegde gegeven in geen deele is verzaard, integendeel voer door de geheele voorstelling 'n geest van waarschijnlijkheid, die het geheel te beter tot z'n recht deed komen. Madame Marthe Devril was Comtesse Olga Soukaneff, Mme Riane Dimitri. De zoon van onzen bekenden Hubert Laroche, speelde hier de Siriex, waarin hij keurig voor den dag kwam. De bijrollen waren alle min of meer goed bezet, waarbij we vooral in het eerste bedrijf, dat ik reeds noemde, genoten van de goede regie, welke er bij dezen troep schijnt te zijn. De geheele voorstelling was zeker in staat om met belangstelling de volgende af te wachten. Vooral in minder bezette stukken als dit, geloof ik, dat we nog vele goede dingen verwachten.

kunnen, en in ieder geval is dit gezelschap 'n aanwinst voor dit tooneelstroom. Fédora, als stuk van Sardou, mag bekend genoeg worden geacht, om niet daarover thans uit te weiden. In Mevrouw Dhayrmond hebben we met genoeg, 'n actrice te bewonderen, die met temperament en groote kennis van haar kunnen, haar optreden — ik zei het reeds — iets „af's” geeft, dat ons telkens veel te bewonderen gaf. Voor onze eigene jonge acteurs en actrices valt bij haar veel te leeren. Trouwens, ik kan den jongeren onzer gezelschappen niet genoeg aanraden, eens met aandacht en zonder pretentie naar de voorstellingen van Madame Dhayrmond te gaan zien. Misschien, waar we niet altijd naar Parijs konden gaan om te zien, loont het de moeite dit type van het Fransche tooneel hier te gaan zien, nu de omstandigheden ons het voordeel te bezorgen, er iets van thuis te kunnen zien, op onze pantoffels, om zoo te zeggen. Het publiek... ontving het debut van dezen troep vriendelijk, en met goeden smaak, eigen aan de speciale bezoekers van dit speciale theater. Dat Royaards denzelfden avond hier de Midzomernachtsdroom in den Schouwburg opvoerde, was niet gunstig voor het aantal der bezoekers. Evenwel maakte de kwaliteit — les absents ont eu tort — de kwantiteit goed.

TOM SCHILPEROORT.

4e ACTE.

Fédora (Mad. Dhayrmond) en Ypanoff (Paul Borel).

(Foto's, speciaal kunstlicht-opnamen, Couvée).